

11 lipiec: św. Benedykta, Opata

Tekst Ewangelii (Mt 19,27-29): Piotr powiedział do Jezusa: „Oto my opuścimy wszystko i poszliśmy za Tobą, cóż wiemy otrzymamy?” Jezus zaś rzekł do nich: „Zaprawdę, powiadam wam: Przy odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiędzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiędziecie również na dwunastu tronach i będziecie sędzią dwanaście pokoleń Izraela. I każdy, kto dla mego imienia opuści dom, braci lub siostry, ojca lub matkę, dzieci lub pole, stokrotnie tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy”.

„Oto my opuścimy wszystko i poszliśmy za Tobą, cóż wiemy otrzymamy?”

P. Abad Dom Josep ALEGRE Abad emérito de Santa Mª de Poblet

(Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj w uroczystość św. Benedykta liturgia słowna, przekazuje nam słowami Jezusa Chrystusa, nadzieję, która musi nas zalać, gdy zostawimy wszystko, aby być z nim. «Był mój, z łaski Bożej i z imienia „Benedictus” (Benedictus), którego życie przepełniała wierność. Od dzieciństwa miał serce dojrzałe i wyrastał daleko ponad swój wiek cnotami nie zaprzedał swojej duszy żadnej rozkoszy. A choć był jeszcze na ziemi mógł przez czas pewien swobodnie korzystać ze świata, wzgardził nim i jego kwiatami, jakby już wszystkie uwiadły» Tak, św. Grzegorz I Wielki, rozpoczyna, opowiadając nam o życiu św. Benedykta i w ten sposób św. Benedykt zaczyna wypowiadać ewangelie, które ktoś proponuje nam dzisiaj, w dniu jego święta: zostawił wszystko by iść za Mistrzem.

Aby iść za Jezusem musimy zrezygnować z tego co nam nie daje stabilności i przyjąć prawdziwą mądrość, która porusza serca i otwiera drzwi do nieśmiertelności, jest ona inna niż mądrość tego świata, która zwykle zamyka i zatwardza serca, skazuje je na oschłość i na śmierć, co z kolei czyni człowieka nieszczęśliwym, ponieważ jego serce jest stworzone do życia dla Boga, i wycisza się dopiero u źródła życia, w objawieniach Boga.

Droga obrana przez św. Benedykta, jest więc sposobem, aby zasłużyć sobie na usłyszenie słów Jezusa: Jezus zaś rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Przy

odrodzeniu, gdy Syn Człowieczy zasiądzie na swym tronie chwały, wy, którzy poszliście za Mną, zasiądziecie również na dwunastu tronach...» (Mt 19,28). Ten nowy świat zaczyna się zarysowywać dla tego, kto przyjmuje w swoim życiu mędrą drogę Królestwa, ponieważ otrzymuje Ducha Bożego, który zagłębia się we wszystko i rozeznaje drogi Boga. W ten sposób staje się godnym otrzymania i odziedziczenia życia wiecznego, które jest antycypowane na tym świecie poprzez naśladowanie i poznanie Pana Jezusa, który wyraźnie stwierdza: «A to jest życie wieczne: aby znali Ciebie, jedynego, prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałem, Jezusa Chrystusa» (Jn 17,3) Tak właśnie postąpił św. Benedykt... a ty?

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- «Kto szuka Jezusa przez Maryję, ten zapewnia sobie pokój i ukojenie swojej duszy» (Więty Benedykt z Nursji)
- «Duchowość Benedykta nie sprowadza się do życia wewnętrznego, oderwanego od rzeczywistości. Pośród niepokojów i zamętu, panujących w jego epoce, był pod okiem Boga i właśnie dlatego nigdy nie tracił z pola widzenia powinnościami życia codziennego oraz człowieka z jego konkretnymi potrzebami.» (Benedykt XVI)
- «'Módl się i pracuj' (Więty Benedykt). "Módlcie się tak, jakby wszystko zależało od Boga, a pracujcie tak, jakby wszystko zależało od was". Po wykonaniu naszej pracy otrzymamy jako dar pożywienie od naszego Ojca; jest rzecz dobrą prosić Go o nie, i składać Mu za nie dziękczynienie. (...)"» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2834)